

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc đoạn trích:

tôi yêu
chất người đầu tiên
những giọt sương lặn vào lá cỏ
qua nắng gắt qua bão tố
vẫn giữ lại cái mát lành đầy sức mạnh
vẫn long lanh bình thản trước vầng dương
trong mờ mịt mưa giăng tôi trở lại mùa màng
mà tiếng nói chúng ta là hạt giống
không ai dám đùa với niềm hi vọng
thao thức trên bàn tay người thợ gieo trồng
ta đâu phải kẻ há miệng chờ sung
nhưng con đường đến trái chín
chưa bao giờ đơn giản
và tôi biết
những tượng đài những vinh quang dễ dãi
thật xa lạ với người tù thừa ấy

...
ta sẽ có những bài hát khác

xin nhớ lại
giai điệu đầu tiên
lối mòn

những chồi non

hoa

hơi thở

những bàn tay

tia sáng dò đường

tiếng huýt sáo dội vào vách núi

chợt mỉm cười khoảnh khắc thấy trời xanh...

(Sự bùng nổ của mùa xuân – Thanh Thảo)

Trả lời các câu hỏi sau:

Câu 1: Đoạn trích trên được viết theo thể thơ nào?

Câu 2: Sự bùng nổ của mùa xuân được thể hiện qua những hình ảnh nào?

Câu 3: Chỉ ra và phân tích tác dụng của biện pháp tu từ trong đoạn thơ:

những giọt sương lặn vào lá cỏ

qua nắng gắt qua bão tố

vẫn giữ lại cái mát lành đầy sức mạnh

vẫn long lanh bình thản trước vầng dương

Câu 4: Thông điệp tác giả muốn gửi gắm qua đoạn trích trên là gì?

II. LÀM VĂN (7,0 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm)

Hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ của anh/chị về bài học từ những hạt giống được nêu ở phần Đọc hiểu:

*nhưng con đường đến trái chín
chưa bao giờ đơn giản*

Câu 2 (5,0 điểm)

Cho đoạn trích sau:

Hồn Trương Ba: Ông Đế Thích ạ, tôi không thể tiếp tục mang thân anh hàng thịt được nữa, không thể được!

Đế Thích: Sao thế? Có gì không ổn đâu!

Hồn Trương Ba: Không thể bên trong một đằng, bên ngoài một nẻo được. Tôi muốn được là tôi toàn vẹn.

Đế Thích: Thế ông ngỡ tất cả mọi người đều được là mình toàn vẹn cả ư? Ngay cả tôi đây. Ở bên ngoài, tôi đâu có được sống theo những điều tôi nghĩ bên trong. Mà cả Ngọc Hoàng nữa, chính người lắm khi cũng phải khuôn ép mình cho xứng với danh vị Ngọc Hoàng. Dưới đất, trên trời đều thế cả, nữa là ông. Ông đã bị gạch tên khỏi sổ Nam Tào. Thân thể thật của ông đã tan rữa trong bùn đất, còn chút hình thù gì của ông đâu!

Hồn Trương Ba: Sống nhờ vào uế đạc, của cái người khác, đã là chuyện không nên, đằng này đến cái thân tôi cũng phải sống nhờ anh hàng thịt. Ông chỉ nghĩ đơn giản là cho tôi sống, nhưng sống như thế nào thì ông chẳng cần biết!

Đế Thích: Nhưng mà ông muốn gì?

Hồn Trương Ba: Ông từng nói: Nếu thân thể người chết còn nguyên vẹn, ông có thể làm cho hồn người đó trở về. Thì đây, thân thể anh hàng thịt còn lành lặn nguyên xi đây, tôi trả lại cho anh ta. Ông hãy làm cho hồn anh ta được sống lại với thân xác này.

Đế Thích: Sao lại có thể đổi tâm hồn đáng quý của bác lấy chỗ cho cái phần hồn tầm thường của anh hàng thịt?

Hồn Trương Ba: Tâm thường, nhưng đúng là của anh ta, sẽ sống hòa thuận được với thân anh ta, chúng sinh ra là để sống với nhau...

(Trích *Hồn Trương Ba, da hàng thịt*, Ngữ văn 12, Tập hai, NXB Giáo dục Việt Nam, 2018, tr. 149)

Cảm nhận về nhân vật Hồn Trương Ba trong đoạn trích trên. Từ đó, hãy nhận xét triết lý nhân sinh mà tác giả gửi gắm qua nhân vật.

—————HẾT—————

Thí sinh không được sử dụng tài liệu. Cán bộ coi thi không giải thích gì thêm

Họ và tên thí sinh.....Số báo danh.....